

عنوان مقاله:

اهمیت و نقش پیاده راه تربیت تبریز در شبکه حمل و نقل شهر پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

جمشید حاجی محمدی

امین شاهمرادی

خلاصه مقاله:

شهرها باید نمونه ای از انسجام و هماهنگی زیست محیطی باشند در چارچوب مفهوم پایداری باید در جست و جوی زندگی شهری و شکل شهر بدون اتومبیل بود. شهر پایدار، بی هویتی، بی روحی و دوری از طبیعت را از شهر می گیرد و محیط هایی قابل پیاده روی، فعال، پرتحرک و سرزنده تحویل می دهد. پایداری در شهر برای این که از اعتبار و ارزش لازم برخوردار باشد باید به جنبه های اجتماعی توجه نماید. منظور ایجاد و حمایت از محیط های انسانی فعال، فضاهای زنده و شهرهایی است که کیفیت بالایی را برای زندگی شهروندان فراهم نماید. در میان تمامی مباحث مربوط به شهر پایدار، مبحث حمل و نقل در واقع موضوعی محوری در زندگی ما و نیز یکی از مشکلات جدی است که با آن روبه رو هستیم. این مقوله از جنبه های مختلف (زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی) زندگی شهری را متأثر می کند. راهکارهایی که برای ارتقای کیفیت حمل و نقل شهری در شهر پایدار مطرح شده اند، همگی بر لزوم توجه بیشتر به نقش عابر پیاده تأکید دارند و بر این اساس شبکه ی حمل و نقل شهر پایدار بر مبنای حرکت عابر پیاده شکل می گیرد. پیاده راهها حرکت عابر پیاده را در فضاهای شهری تسهیل نموده و موجب می شوند عابر پیاده در ضایعی امن و به دور از خودروها حضور یابد و موجبات ارتقای تعاملات اجتماعی در فضای شهری فراهم شود. در مقاله ی حاضر ابتدا با مروری بر مفاهیم و تعاریف مرتبط به تدقیق اصول اساسی مباحث پایداری و شهر پایدار می پردازیم. سپس اهمیت و نقش پیاده روی و پیاده راه در ارتقای کیفی و کمی سامانه حمل و نقل شهر پایدار مورد بررسی قرار می گیرد و بر این اساس چهار نقش اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی، ا دراک محیطی و ارتقای ایمنی و امنیت پیاده راه مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

سامانه حمل و نقل، پایداری، شهر پایدار، حمل و نقل شهری، فضای شهری، پیاده راه، عابر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266215>

